MIELIPIDE

Vanha perussääntö pitää edelleen paikkansa: pitää säästää ja investoida, jotta kansakunnan kilpailukyky säilyisi. **TALOUSNEUVOS JUHANI MÄKI**

LUKIJALTA

Valtion velkakierre katkaistava

Suomen valtiollisessa elämässä on nyt johtamisongelma. Yksi syy tässä on presidentin vallan vähentäminen niin, että hallitus saa hoitaa asioita kuinka huonosti tahansa. Sen ei tarvitse erota, koska itse päättää erosta. Eli hallitus on itse itsensä valvoja. Tähän yhtälöön liittyy sellainenkin omituisuus, että puoluetoimisto käytännössä valitsee pääministerin.

Nykyinen valtajärjestelmä on täysin nurinkurinen, koska ylimpää valvojaa ei ole. Se on aiheuttanut myös valtion velan kasvun. Presidentin vaalitavan muuttaminen ja presidentin vallan poistaminen on yksi perussyy, yhteisen rahan lisäksi, taloudelliseen alamäkeen Suomessa.

Taannoin Kalle Isokallio kirjoitti Iltalehdessä otsakkeella ”Minua pelottaa”. Asia oli valtion velan kasvu ja hän löysi syynkin. Hallituspuolueiden jäsenillä ei ole muuta tavoitetta kuin oman paikan uusiminen tulevaisuudessa.

Kun maassa ei ole presidentillä enää valtaa, tällainen kehitys on mahdollista. Ikävä kyllä, presidentin vallan poistaminen on nyt ajamassa valtiota konkurssiin.

Myös EU-tasolla on johtajuus- ja velkaongelmia. Tämä johtuu siitä, että liian monta ristikkäistä tekijää yritetään sovittaa yhteen. Siinä käy usein niin, että suuret määräävät ja pienet jäävät jalkoihin.

Sekä kansallisella tasolla että EU:ssa olisi nyt valtajärjestelmissä perusteellisen kurssintarkistuksen paikka. Mutta koska raha-asiat on ajettu huonoon kuntoon, korjausvaihtoehdot eivät ole enää helppoja.

Jotain olisi kuitenkin tehtävä valtion velkakierteen katkaisemiseksi.

Kauno Pietilä
Kalanti

Perintöveroa aika muuttaa

On positiivista, että poliitikot viimeinkin miettivät perintöveron, ”kateusveron”, muuttamista Ruotsin esimerkin mukaisesti. Se helpottaisi pk-sektorin jatkajien löytymistä ja työllisyyttä.

Varallisuus mikä ei suoraan liittyisi yrityksiin, tallennettaisiin pankkeihin, jotka voisivat antaa lainaa elinkeinoelämän, asuntojen ja infrastruktuurin kehittämiseen. Myös pörssiosakkeisiin sijoitettua rahaa pörssiyhtiöt voivat käyttää toimintansa kehittämiseen. Kohtuullinen pääomien kertyminen on edullista elinkeinoelämän ja kansantalouden kehitykselle.

Nykyään monesti todetaan, että kulutuskysynnän lisääminen kannattaa bruttokansantuotetta. Lyhyellä tähtäyksellä varmasti näin onkin.

Mutta jos kulutuskysyntä kohdistuu suurelta osin ulkomaisiin huonekaluihin, vaatteisiin, autoihin, energiaan ja niin edelleen, se pitkällä tähtäyksellä vain heikentää kansantalouden vaihtotasetta ja Suomi köyhtyy.

Vanha perussääntö pitää edelleen paikkansa: pitää säästää ja investoida, jotta kansakunnan kilpailukyky säilyisi.

Juhani Mäki
talousneuvos
Laihia

Häkkilukioiden sijaan yksilöllistä opetusta

Kesäkauden aloittava perinteikäs suvivirsi on jälleen riemukkaasti laulettu kouluissa eri puolilla Suomea. Opetus- ja viestintäministeri Krista Kiurulla on työn alla suuri lukiouudistus, mikä muuttaa monen nuoren ja opettajienkin tulevaisuuden. Asiasta on tihkunut huolestuttavan vähän tietoa, mutta huhut 500 oppilaan jättilukioista kuulostavat hurjilta. Jos uudistuksen tavoite on tuloksellisuus, niin millä sitä mitataan ja kuka määrittelee kriteerit? Missä ovat näytöt suurten lukioiden tehokkuudesta?

Kotikunnassani toimii runsaan sadan oppilaan lukio, missä opiskelijat ovat toistuvasti onnistuneet loistavasti ylioppilaskirjoituksissa.

Huonommillakin todistuksilla Säkylän seudun lukioon tulleista leivotaan hyviä ja erinomaisia ylioppilaita. Säkylässä opettajat tuntevat oppilaansa ja heidän vahvuutensa ja heikkoutensa.

Pienessä lukiossa opettajalla on aikaa keskustella ja nuoren on helppo saada apua, jos opiskelussa tulee vaikea kohta eteen. Lukion pienuudesta huolimatta kurssitarjonta on monipuolista kun nopean sähköisen tiedonvälityksen aikakaudella kursseja voidaan suorittaa etäopiskeluna ja yhteistyössä muiden lukioiden kanssa.

Suuressa lukiossa opettajalla ei ole mahdollisuutta oppia edes kaikkien nuorten nimiä, saati tunnistaa opiskeluvaikeuksia. Nuori putoaa silloin nopeasti paljon puhutun ”turvaverkon” läpi, eikä kukaan edes huomaa, jos joku lopettaa koulun käynnin kesken opiskeluvaikeuksien tähden.

Valtakunnan päättäjät puhuvat juhlapuheissa hyvien käytäntöjen levittämisestä, mutta käytännössä niitä ei selvitetä ollenkaan.

Suurlukioita ajetaan kuin kuntien pakkoliitoksia: tavoitteena suuri koko todellisista tuloksista tai opettajien jaksamisesta välittämättä.

Väitän myös, että tasapäistävät suurlukiot tulevat romuttamaan Suomen tulokset kansainvälisissä vertailuissa.

Nuoret tulevaisuuden toivomme ansaitsevat yksilöllistä ja oikein kohdennettua opetusta häkkilukioiden sijaan.

Satu Tietari
valtuuston puheenjohtaja
Säkylä

Nato olisi kallis harjoitus

Presidentti Sauli Niinistö kertoi A-studiossa, että Suomella ei tällä hetkellä ole uskottavaa puolustusta. Uskottava puolustus saadaan, jos ensi vuonna lisätään kalustohankintoja 50 miljoonalla ja sitten pikkuhiljaa lisätään kalustohankintoja siten, että 2020-luvun alussa kalustohankintoja tehdään 150 miljoonalla vuosittain.

Mihin me tarvitsemme Natoa? Naton lisävuosikustannukset ovat Suomelle noin 1,5 miljardia vuodessa, koska Nato vaatii jäsenmailtaan kahden prosentin puolustusmenoja bruttokansantuotteesta. Tehdään nämä kalustohankinnat. Koko keskustelu on ajanhukkaa, poliitikkojen pitäisi keskittyä talousasioihin, eikä vouhkaamaan Natoon liittymisestä. Liittyminen on mahdotonta, koska presidentin ja hallituksen pitäisi olla yhtä mieltä liittymisestä, sen jälkeen suoritettaisiin kansanäänestys ja eduskunnan pitäisi päättää asia 2/3 osan enemmistöllä, tällaista enemmistöä eduskunta ei tule koskaan saamaan.

Ylen ruotsinkielisen Femkanavan EU-vaalitenttiin osallistuneet seitsemän eduskuntapuolueen puheenjohtajat olivat asiasta yhtä mieltä. Nato-jäsenyyden puolesta nosti vihreän lapun vain kokoomuksen Jyrki Katainen.

Turhaa ajanhukkaa koko Nato-keskustelu. Halutaanko tällä keskustelulla kiinnittää huomio muualle kuin hallituksen epäonnistuneeseen politiikkaan?

Rauli Kemppi
Savitaipale

KIMMO HAIMI

”Kuka maksaa kulut, jos tuulimyllyjä aletaan purkaa”, kirjoittaja pohtii.

Kuka maksaa tuulibisneksen purkamisen?

Tuulivoimalle on Suomessa kaavoitettu paljon alueita viime vuosina. Myllybisneksen tulevaisuuden näkymät ovat arvoituksellisia myös meillä. Joissakin maissa myllyjä on jopa jouduttu purkamaan haittojen takia.

Mielestäni liian usein tarkemmat ympäristövaikutusten arvioinnit (yva) jätetään tekemättä. On merkillistä, että lähiseudun asukkaiden oikea kuuleminen tunnutaan voivan käytännössä sivuuttaa.

Laajempia yva-selvityksiä ei käytännössä tarvitse tehdä, mikäli tuulimyllyjä on alueelle suunniteltu alle kymmenen tai niiden teho on enimmillään 30 megawattia. Oletetaan, että kaksi täysin samanlaista myllyryhmää rakennetaan muutaman sadan metrin päähän asutuksesta. Toiseen ryhmään tulisi yhdeksän ja toiseen vastaavasti yksitoista myllyä.

Yleensä vain siinä tapauksessa tehdään täydellisempi ympäristövaikutusten arviointi, jos myllyjen kokonaismäärä on kymmenen tai enemmän. Eli siten toisen myllyn lähellä asuva jää ilman tarkempia ympäristövaikutusten arviointeja, vaikka etäisyys myllystä asutukseen olisi täysin sama.

Tuulivoimaloiden lähiseudun asukkaiden kohtelu ei mielestäni ole tällöin tasapuolista.

Lähiseudun asukkaalle lähellä olevan myllyn haitta on takuulla yhtä suuri riippumatta siitä, onko koko myllyryhmässä viisi tai 15 myllyä.

Mielestäni matka asutuksesta tuulimyllyyn on ratkaisevampi, kuin myllyjen kokonaislukumäärä.

Tällä hetkellä energiantuottajat saavat rahanarvoisia etuja olemalla mukana tuulibisneksessä. Etuihin tuntuu riittävän lähes pelkästään se, että näytetään suosivan uusiutuvia energianlähteitä. Muut energiantuotantotavat voivat olla ihan muuta.

Entä jos säädökset muuttuvat ja edut vähenevät?

Ajankohtaiseksi voi tulla myös tuulimyllyjen käytöstä poistaminen. Jos yhtiöt eivät saa enää hyötyjä mukanaolosta bisneksessä, voi käydä niin että muutoin mahdollisesti tappiollista tuulivoimaa ei suosita.

Myllyjen purkaminen voi tulla kalliiksi. Epäilen suuresti, että maksajana ei silloin ole yhtiö, joka on kerännyt hyödyt ulkomaille.

Jääkö lasku maksettavaksi veronmaksajille, kunnalle vai valtiolle vai EU:lle? Tuskin maksajan rooli on tällöin selkeä.

On ehdottoman tärkeää tutkia haitat perusteellisesti ennen kuin hankkeita viedään härkäpäisesti eteenpäin ja lupia voimaloille myönnetään. Näin voidaan välttyä turhilta kuluilta. Mikäli selvitykset ovat alkuvaiheessa olleet riittämättömiä, voi tulevaisuudessa olla odotettavissa yllättävän iso lasku yhteiskunnalle.

Minna Reijonen
Kuopion kaupunginvaltuutettu (ps)

Täyttä asiaa

Kiitos Mauri Lehdolle nasevasta, täyttä asiaa sisältävästä kirjoituksesta! Toivoisin,että viesti tavoittaisi vallanpitäjät. Eivät aina ymmärrä tosiasioita. **KM**

Jännää

Jännitys näytelmässä tiivistyy. Saiko tämä hallitus säästetyksi Suomen hengiltä? **Pohjan Akka**

Oikeuslaitos

Auer viidettä kertaa oikeudessa. Kuka maksaa – me. **Sarvikuonojen maa**

Lisäleikkauksia

Valtion ei tarvitse tukea edunvalvontaa verovähennyksillä. Hintalappu veronmaksajille 200 miljoonaa euroa. **Martti**

Tarkkailu

Jonkunhan tarkkailussa on oltava, että saadaan jälkeläisarvosteluja sonneille. Kiitos heille. Minä maksan korkeampaa siemennysmaksua sen vuoksi. **TP**

Tarkkailumaksun lisäksi on säästynyt aikaa, kahvia, hermoja ja ne tolkuttoman kalliit pakolliset kulut mittareiden huollosta ja vaihto-osista. **Tupu**

Lomitus

Tilat, ilmoittakaa toimistoon tai Melaan, jos ette ole tyytyväisiä lomituksiin. **Lomittaja**

Lomitusta ei järjestetä kaikille tasapuolisesti. Palvelusetelit tiloille ja kaikki järjestävät sen itse. Näin saadaan suuret säästöt. **Ei lomitusta**

Yksityistiet

Minusta yksityistiehoitokuntien pitäisi saada anoa arvonlisävero valtiolta takaisin täysimääräisenä. On kohtuutonta maksattaa sitä osakkailla. **KM**

Anne Bland

Mitä ovat ekosysteemipalvelut ja kuka niistä maksaa, voiko niitä syödä? **Kysyn vain**

Byrokratia

Ympäristöhallintoa ja -byrokratiaa kevennettävä. Osa väestä vaikka vanhustenhoitoon. **Peltomies**

Itämeri

Satusetä Knuuttillalla taas omaa tietoa Suomen osuudesta. **Hävettää**

Kiina pelastaa

”Kenenkään ei syytä toivoa Kiinan talouden romahdusta”. No hyvä. Kuluttakaa kiinalaiset, kuluttakaa, niin maailma pelastuu. **Ei nimimerkkiä**

Lähiruokaa

Polvijärveltä tuorejuustoa, hienoa! Rouvalle vinkiksi: kaikki hiukset hatun alle piiloon. **Ei nimimerkkiä**

Lisää punkkeja

Kasvatetaan vain valkohäntäkauriskantaa Suomessa. Samalla kasvavat myös borrelioosivirusta kantavien punkkien kanta ja sairastuneitten määrä. **Totuus**

Rakkaudesta

On totta, että rakkaudesta puhutaan aivan liian vähän. Mutta kun on valitettavan paljon niitä narsisteja, jotka rakastavat vain itseään. **Sivusta seurannut**

VIERASKOLUMNI

Kotibryssien murskatappio

EU-vaalit on käyty. Perussuomalaiset voittivat vaalit ja saivat yhden paikan lisää. Tupla tuli, mutta ei triplaa, joka oli tavoite. Kyllä kansa tietää!

Vaalitulos on aina oikea, eikä kansa äänestä väärin. Se, että ei äänestä, on hyväksyttävä, vaikka en sitä vaikutuskeinoksi täydestä sydämestä suosittele.

Perussuomalaiset ilmoittivat ennen vaaleja, että menemme siihen ryhmään, jossa saamme suurimman mahdollisen vaikutusvallan.

Teimme juuri niin kuin lupasimme. Kuulumme nyt EU-Parlamentissa ECR-ryhmään, jonka suurin puolue on Britannian konservatiivipuolue, jonka puheenjohtajana toimii pääministeri David Cameron.

Harras toiveeni on, että Itsenäisyyspuolue ja konservatiivipuolue voisivat kuulua samaan ryhmään. Tämä ei ollut nyt mahdollista. Neuvottelimme ryhmäratkaisusta yhdessä pitkäaikaisen yhteistyökumppanimme Tanskan kansanpuolueen kanssa, josta tuli vaaleissa Tanskan suurin puolue. Meillä on yhteensä kuusi paikkaa. Sillä voimalla saimme hyvän liittymissopimuksen. Yhteistyö jatkuu myös muiden samoja tavoitteita ajavien puolueiden kanssa.

Oli Brysselissä vaalien jälkeen kolme päivää. Brysselin käytävillä leijui ja lemusi ummehtuneen mustamaalauksen löyhkä. Neuvostoliiton aikana Suomesta löytyi tahoja, jotka ramppasivat Moskovassa haukkumassa toisia suomalaisia ja leimaamalla epäluotettaviksi sekä ties miksi.

Sama toistui läntisessä ”Moskovassa” Brysselissä. Kaiken kukkurana oli Financial Timesin väite, että suomalainen korkeassa asemassa oleva byrokraatti oli lobannut perussuomalaisten jäsenyyttä vastaan. Rasistikortti viuhui vailla voimaa. Toimettomana ei uinunut kotimainen kokoomuskaan. Tämän seurauksena Suomessa uutisoitiin, että perussuomalaisten jäsenyys ECR:ssä herätti närää Englannissa. Tämä tosin uutisoitiin merkittävästi vain vasemmistoopposition mediassa. Ja sielläkin vain valheperustein syötettynä.

Suomen perussuomalaiset EU-parlamentaarikot olivat kanssani Brysselissä ja päätökset tehtiin porukalla ja yhdessä Tanskan kansanpuolueen kanssa.

Perussuomalaisten ja Tanskan kansanpuolueen anomukset hyväksyttiin ECR-ryhmäkokouksessa yksimielisesti. Kotibryssät, rasistikortin heiluttajat, mustamaalaajat ja pahan puhujat kokivat murskatappion.

ECR-ryhmällä on mahdollisuus nousta parlamentin kolmanneksi suurimmaksi ryhmäksi. On tärkeää ja hyvä asia, että Suomella ja suomalaisilla on myös tässä ryhmässä oma edustus. Ajamme suomalaisten etua EU:ssa, emme EU:n etua Suomessa.

Olen käynyt monta kertaa puhumassa pitkin Eurooppaa, eniten Englannissa. Jatkan tätä työtä.

Tulemme jatkossakin saamaan merkittävästi punnittua tietoa ja tärkeitä taustoja yhteistyökumppaniemme kautta.

Parjaamisen kulttuuria emme takaisin kaipaa. Mitä tarkoitan? Komissaari Olli Rehnin kabinetissa hääräävä kokoomuslainen Juho Romakkaniemi kirjoitti sosiaalisessa mediassa perussuomalaisten ryhmäratkaisun selvittyä: ”Kokoomuksen pitänee harkita vanhoja veljespuoluesuhteitaan brittikonservatiiveihin uudestaan, koska tekevät persuista välillisesti sellaisen.”

Pääministerin erityisavustaja Joonas Turunen kirjoitti twitterissä: ”Noinkohan Cameron haluaa samaan ryhmään PS:n kanssa, jonka kärkiehdokkaana rasistista rikoksista tuomittu ehdokas.” Näin siis kielioppivirheineen.

Toivottavasti kokoomuksen uusi puheenjohtaja siivoaa sopukoistaan tällaiset isänmaan parturit ja pahan puhujat. Emme halua takaisin menneisyyden menettelytapoihin.

TIMO SOINI on kansanedustaja ja perussuomalaisten puheenjohtaja.

timo.soini@eduskunta.fi

VIIKON KYSYMYS

Hyödynnätkö villiyrttejä ruuanlaitossa?

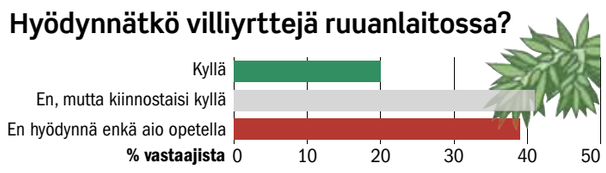

Ituhippien hörhöilyä vai ruokavalion rikastus?

Valtaosa MT:n viikon kysymykseen vastanneista lukijoista ei ole kokeillut villiyrttejä ruuanlaitossa.

Yli puolet kokemattomista voisi kuitenkin ajatella etsivänsä ruokavalioonsa lisäväriä luonnosta.

Viikon kysymykseen vastasi tällä viikolla vajaat 300 MT:n nettisivun lukijaa.

Toisille myrkky, toisille herkku

Monilla tärkein syy olla käyttämättä villiyrttejä on yksinkertaisesti ajan puute.

”Aikapula tahtoo vaivata maatilayrittäjää ainakin siihen aikaan kun niitä pitäisi kerätä. Syksyiset marjametsät ovat eri asia, sinne jo ehtii paremmin ja siellä sielu lepää”, kirjoittaa Põllö.

Pingu puolestaan käyttää aikaansa mieluummin kasvimaalla.

Nimimerkki Ituhippien hömpötyksiä suhtautuu villiyrtteihin huomattavasti kielteisemmin.

”Mummoni oli jo 1920-luvulla hankkinut koulutuksen puutarhakasvien kasvatukseen, joten nämä hyötypuutarhan asiat on geeneissä. Toki kerron omille lapsilleni, että miten selvitään pula-aikana luonnonkin antimilla, mutta enempi opetan heille kasvien kasvatusta.”

Samoilla linjoilla oli nimimerkki Kotipuutarhuri.

”Kun käyttää saman ajan oikeisiin töihin, niin saa paljon enemmän ruokaa.”

Nimimerkki Yrtissä vaara on muistuttaa luonnonkasvien riskeistä.

”Vaimoni lähisukulainen kuoli aikoinaan myrkkykeisoon, ja tuo tapaus on vaikuttanut, että meillä ei suosita juuri yrttejä.”

Villiyrttien ystävillä riitti lukijoille vinkkejä: syötäväksi sopivat poimulehti, vatunlehti, nokkonen, horsma, koiranputki, vuohenputki, koivunlehti, hulluruoho, vesiheinä, hevonhierakka ja peltokanankaali.

”Poimulehti ja horsma antaa sämpylöihin erinomaista makua”, vinkkaa Tyttö maalta.

”Tiuhalla haavilla pyydystettyjä haavan siemeniä leivontaan ja mysleihin, kevyttä mutta maukasta”, suosittelee Orvokki Lumme.

Puputtaja käyttää nokkosta ja vuohenputkea lisukemuhennokseen sipulin ja kerman kanssa.

Tällä kerralla kysytään vihtomisesta

Tarvitaanko juhannussaunassa vihtaa tai vastaa – ja jos kyllä, niin kumpaa, kysytään tällä kerralla viikon kysymyksessä. Vastaa kysymykseen MT:n nettisivulla osoitteessa *www.maaseuduntulevaisuus.fi*.

JUHANI REKU